

for en virkelig Obersts	400 Rbd.
for en virkelig Oberstlieutenants	350 —
for en Corpsstabslæges eller Intendants af 1ste Grad	300 —
for en virkelig Majors eller Intendants af 2den Grad, samt en Divisions eller Brigadelæges	260 —
for en virkelig Ritmeesters eller Capitains, en Stabsdyrlæges, en Auditeurs, en Overlæges, en Feltpræsts samt en Kasserers eller Regnskabsførers ved Feltintendanturen	200 —
for en Lieutenants, Bataljons eller Corps-Regnskabsførers, Underlæges, Regimentssdyrlæges, samt Fuldmægtigs eller Forvalters, ved Intendanturen	150 —
for en Sriverers eller Underforvalters ved Intendanturen samt en Dyrlæges	70 —

Har en Officeer eller civil-militair Embedsmand eller Betjent under Felttogenes Løb flere Gange mistet Bagage paa foransførte Maader, blive nærværende Paragraphs Bestemmelser uændelige særskilt for hver Gang.

§ 2.

Ligeledes skulle Officererne have Adkomst til Erstatning for de dem selv tilhørende Heste, som det i Medfør af deres Stilling har været dem nødvendigt at have med sig i Felten, og som enten tages af Fjenden, uden de Bedkommendes egen Forseelse, eller ogsaa i Krigen enten dræbes eller saaledes saares, at de blive ubrugelige. Erstatningen for hver Hest fastsættes til det Beløb, der paa den Tid, Sagen finder Afgjørelse, senest i Gjennemsnit er betalt for Remonteheste.

§ 3.

I lige Maade skulle Officererne have Adkomst til Erstatning for den Rideeqvipage, som det ifølge deres Stilling har været dem nødvendigt at føre med sig i Felten, naar samme tages eller ødelægges af Fjenden. I Henseende til Opgivelsen af Tab af derhen-

hørende Gjenstande, bliver at forholde som foran under § 1 bestemt; og skal Maximum af den Erstatning, som derfor kan opnaaes, være, forsaavidt Gierne ere enten Generalspersoner, Oberster eller virkelige Oberstlieutenanter, eller ogsaa henhøre til Cavalleriet eller Artilleriet, 80 Rbd., men, forsaavidt de kun ere Majorer eller af en ringere Grad og henhøre til andre Baaben, ifkun 50 Rbd. for et fuldstændigt Sæt.

§ 4.

Angiver en Officeer eller civil-militair Embedsmand eller Betjent, at nogen Pengesum, der har været ham betroet til Udbetaling af Lønning eller detslige, er uden hans Forseelse borttagen af Fjenden, vil Tabet, naar det ved de oplyste Omstændigheder bestrives, at samme har fundet Sted paa bemeldte Maade, og den Paagjældende dernæst for et Stabsforhør aflægges Ed i saa Henseende, være at bære af Statskassen.

§ 5.

Har en Officeer eller civil-militair Embedsmand eller Betjent, ved at tages tilfange eller ved at hans Bagage er tagen af Fjenden, tillige mistet ham selv tilhørende Penge, skal han, saafremt dette ikke er en Følge af hans egen Forseelse, herfor være berettiget til Erstatning indtil Beløbet af een Maanedes Gage og Felttillæg, naar han under Guds Tilbud opgiver saadant Tab.

§ 6.

Underofficerer og Menige skulle, naar deres Bepakning maatte være tagen eller ødelagt af Fjenden, have Adkomst til Pengeerstatning efter de reglementerede Sætter for de derved mistede Undermunderingsgjenstande, med hvilke de forfristsmæssigen have skullet være forsynede.

De ikke til de egentlige Underofficerer, men dog til Underofficersclassen henhørende Personer, der selv equipere sig, saasom Vossesmagere m. Fl., skulle, naar deres Bagage tages eller ødelægges af Fjenden, have Adgang til Erstatning efter Omstændighederne og Krigsministeriets nærmere Bestemmelse, hvilken Erstatning dog i intet Tilfælde maa overstige 40 Rbd.

Angaaende den Erstatning, som efter denne